

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/383/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112202883
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112202883.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou H. G., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v N., Q. X proti odporkyni M. Y., bytom S. G. A. XXX, G. A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu R. D. C., so sídlom v A., S. č. XX, IČO: XXX XX XXX, zastúpeného JUDr. L., o zaplatenie 1.440,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. augusta 2012, č. k. 14C/121/2012-85, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi zmeňuje tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 189,60 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. L. S., advokáta, č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 20,11 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. L. S., advokáta, č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku za návrh v sume 79,37 eur cestou Daňového úradu v Bratislave navrhovateľovi. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 23.01.2012 domáhal od odporkyne zaplatenia 1.440,61 eur spolu s úrokom z omeškania 9,25% ročne zo sumy 1.094,11 eur od 29.06.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.06.2011 od pôvodného veriteľa - Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava. Postupca uzavrel dňa 07.06.2005 s odporkyňou Zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol peňažné prostriedky, ktoré sa odporkyňa zaviazala splácať. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavuje istinu 1.094,11 eur, riadny úrok 14,64 eur, úrok z omeškania 323,23 eur a ostatné príslušenstvo 8,63 eur. Odporkyňa dlh nezaplatila, preto si navrhovateľ uplatnil aj úroky z omeškania. Dňa 23.02.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník, právne zastúpený advokátom JUDr. L. S., ktorý žiadal doručiť žalobu s prílohami. Dňa 09.07.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania dlhu a uplatnil si náhradu trov konania za trovy právneho zastúpenia v sume 189,60 eur. Pred prvým pojednávaním, dňa 02.07.2012 vzal navrhovateľ návrh späť, a žiadal konanie zastaviť. Podľa § 96 ods.1,2,3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie. V dôsledku prejavu vôle navrhovateľa súd konanie zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V danom prípade zavinil zastavenie konania navrhovateľ tým, že vzal

žalobu späť, a bol povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd nepriznal. Súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia pre JUDr. L. S., nepriznal. Zo spisu SPR č. 2641/2012 tamojšieho súdu súd zistil, že R. na ochranu občana spotrebiteľa C. so sídlom S. č. XX, A. vstupuje do konania ako vedľajší účastník v sporoch týkajúcich sa aj spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. so sídlom v Bratislave. Informácie o konaniach získava na základe písomnej požiadavky, adresovanej Okresnému súdu Trenčín, aby im boli oznámené všetky spotrebiteľské spory, ktoré sa vedú na návrh spol. EOS KSI na tunajšom súde, a následne do všetkých týchto sporov hromadne vstupuje s tým, že s oznámením o vstupe do konania predkladá plnú moc pre advokáta JUDr. L. S. alebo pre JUDr. V. O., a vznáša takmer v každom spore námietku premlčania. Z § 2 ods. 1 Stanov združenia C. (nachádzajúce sa v spise tun. súdu SPR 2641/2012) vyplýva, že cieľom združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb a zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O.s.p.). Podľa § 7 ods. 3 Stanov je štatutárnym zástupcom predseda predstavenstva a ktorýkoľvek podpredseda predstavenstva. Podľa § 7 ods. 6 Stanov pri ochrane práv spotrebiteľa je za združenie okrem štatutárných zástupcov oprávnená konať aj osoba, ktorú písomne poverí konaním za združenie štatutárny zástupca. Súd dospel k záveru, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Uvedené je zrejme aj z uznesenia Valného zhromaždenia združenia C., konaného dňa 28.10.2011 (v spise SPR 2641/2012), z ktorého vyplýva, že podpredsedom predstavenstva, oprávneným konať za združenie C., je JUDr. L. S. - osoba s právnickým vzdelaním. V danom prípade teda pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nemožno považovať za účelné uplatnenie alebo bránenie práva, a súd náhradu trov z týchto dôvodov advokátovi vedľajšieho účastníka nepriznal. O vrátení súdneho poplatku 16,50 eur za návrh súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3, 4, 6 zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, v znení nesk. predpisov. Zaplatený súdny poplatok sa vráti, ak sa konanie zastavilo, krátený o 1 %, najmenej však o 6,63 eur, cestou daňového úradu, príslušného podľa sídla poplatníka.

Proti tomuto uzneseniu, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Uviedol, že združenie postupuje v súlade so zákonom. Dôvodil, že ako nemajetná nezisková organizácia nie je priestorovo, materiálne, technicky a ani personálne vybavený na zvládnutie obrovského množstva agendy, v ktorej je v Slovenskej republike masovo a celoplošne porušované spotrebiteľské právo, pričom bez súčinnosti s advokátmi vybavenými na zvládnutie tejto agendy sa nezaobíde, ani keby všetci jeho členovia bolo právnikmi, nielen jedna jeho členka, ktorá sa však výkonom svojho povolania nezaoberá. Mal za to, že konštatovania súdu prvého stupňa o neúčelnosti ním vynaložených nákladoch na zastupovanie objektívne prispievajú k ochrane hospodárskych záujmov dodávateľských organizácií, ktorých hospodárska politika je založená na používaní neprijateľných zmluvných podmienok, nekalých obchodných praktík a v masovom uplatňovaní premlčaných pohľadávok. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc pritom vyplýva z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a Európsky súd pre ľudské práva toto právo opakovane zaraďuje medzi základné práva. Poukázal na to, že vstupom vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, do konania, sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť. Aj v súdnej veci bol spotrebiteľ úspešný v dôsledku jeho aktivity, ktorá je pre spotrebiteľa efektívna. Dôvodil, že pri napĺňaní cieľov združenia je odkázaný na právne služby, a preto ak sa má právo na zastupovanie advokátom za účelom ochrany spotrebiteľa v praxi realizovať, je nepochybne potrebné, aby mu súdy priznávali náhradu trov konania, pretože ak tak neurobia, zabránia mu ako neziskovej organizácii v pokračovaní jeho činnosti. Zastával názor, že by malo byť všeobecným celospoločenským cieľom a aj záujmom, aby sa predmetná spotrebiteľská agenda rozptýlila medzi čo najviac združení, a aby v každom konaní vystupoval za združenie advokát, a aby sa týmto spôsobom čo najskôr táto agenda zredukovala na minimum, aby dodávateľia prestali skúšať a prestali podávať žaloby vopred odsúdené na neúspech, ak je proti nim kvalifikovaná obrana. Ak však dodávateľia neriskujú ani len náhradu trov konania, skúšať sa im stále oplatí, budú to robiť naďalej, a budú zahlcovať súdy tisíckami žalôb, ktoré by inak pri vytvorení podmienok pre účinné pôsobenie združení podané nikdy neboli. Ďalší vývoj, tak ako sa vyvíja aj spotrebiteľské právo, závisí od toho, či bude môcť svoju činnosť efektívne s pomocou advokátov rozširovať, a to len za predpokladu, že mu v úspešných konaniach budú priznávané náhrady trov konania, a vyhrá rezignovaný a zbadačený spotrebiteľ, alebo mu náhrady trov konania priznávané nebudú, v dôsledku čoho svoju hromadnú a najefektívnejšiu pomoc spotrebiteľom bude musieť ukončiť, a dodávateľia a vymáhačské organizácie

vyhrajú, a nič im nebude brániť naďalej v uplatňovaní premlčaných pohľadávok, pozostávajúcich nielen z istiny, ale aj z nemorálnych úrokov, neplatných sankčných mechanizmov, a to dokonca aj pri odstúpeniach od zmluvy, keď je nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako tomu bolo pred jeho vstupmi do konaní, a ako je tomu aj v súčasnosti na súdoch, do konaní, na ktorých doposiaľ nemohol z finančných a kapacitných dôvodov vstúpiť. Poukázal na ust. § 137 O.s.p., ako aj na viaceré rozhodnutia súdov, týkajúce sa náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. V prípade pochybností a vzhľadom na postoj súdu prvého stupňa pri výklade unijných noriem v otázke práva vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke: 1/ Či pod právom na súdnu ochranu podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 Charty základných práv EÚ a pod právom na zabezpečenie hospodárskych záujmov spotrebiteľov a pod právom združení podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ sa rozumie aj právo na náhradu trov súdneho konania; 2/ Či čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 38 v spojení s čl. 47 Charty základných práv EÚ treba vykladať tak, že bránia takej aplikácii vnútroštátneho procesného práva, ktorá označuje právne zastúpenie združenia na ochranu záujmov spotrebiteľov za neúčelné, napriek tomu, že po vstupe do konania zoberal dodávateľ žalobu späť; 3/ Či čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 47 v spojení s čl. 38 Charty základných práv EÚ sa majú vykladať tak, že združeniu patrí náhrada trov za úspešné vedenie sporu, ak zmyslom a cieľom ochrany spotrebiteľa bolo zbaviť spotrebiteľa záväzku z neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 2005/29/ES; Ak je odpoveď na otázku podľa predchádzajúceho odseku taká, že združeniu patrí náhrada trov konania, či možno toto právo nepriznať len z dôvodu, že sa z dôvodu hospodárnosti konania argumentovalo, a následne aj rozhodlo na základe inštitútu premlčania, alebo sa rozhodlo o späťvzati žaloby žalobcom po vznesení námietky premlčania združením; 4/ Či právna úprava, akou je § 142 až § 151 O.s.p. odporuje právu EÚ, ak neumožňuje združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov náhradu trov konania, napriek dosiahnutému úspechu v konaní, keď na druhej strane dodávateľovi náhradu trov konania priznať umožňuje; 5/ Či je porušené základné právo spotrebiteľa a združenia na súdnu ochranu podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 Charty základných práv EÚ a čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, ak súd neprizná právo na náhradu trov konania spotrebiteľovi alebo združeniu napriek ich úspechu v súdnom konaní, a pritom sa nevyporiada s odlišnými rozhodnutiami v porovnateľných veciach, ktoré boli súdu predložené, a ktoré sú zjavne právne odlišne odôvodnené. V opačnom prípade navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov celého konania, prvostupňového a aj odvolacieho, spolu vo výške 241,57 eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania, potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže v danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnuté pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Z aktívnej činnosti združenia je totiž zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá, a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/58/2012, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/105/2012 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/36/2012. Zastával názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 51,98 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporkyni domáhal zaplata 1.440,61 eur (43.399,82 Sk) spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 1.094,11 eur (32.961,16 Sk) od 29.06.2011 do zaplata a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.07.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhala. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nepovažoval za účelné uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 189,60 eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporkyni domáhal zaplata 1.440,61 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 71,37 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie z 02.07.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 142,74 eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1 x 7,41 eur, 1 x 7,63 eur, t.j. spolu vo výške 15,04 eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 158 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 31,60 eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 189,60 eur

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,11 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 189,60 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 18,26 eur, znížená na 1/2- icu základnej sadzby, t.j. 9,13 eur za podanie odvolania dňa 24.09.2012, režijný paušál 7,63 eur a 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,35 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 20,11 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.